

**Vabariigi Valitsuse määruse
„Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eeskiri“ eelnõu
SELETUSKIRI**

1. Sissejuhatus

Looduskaitseaduse § 10 lõike 1 kohaselt on Vabariigi Valitsusel õigus võtta määrusega ala kaitse alla ning kehtestada ala kaitsekord. Oru park (edaspidi *kaitseala*) on looduskaitse alla võetud Saka-Ontika-Toila paekalda osana Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1957. a määrusega nr 242 „Abinõudest looduskaitse organiseerimiseks Eesti NSV-s“ (ENSV Teataja 1957, 14, 125) ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1959. a määrusega nr 119 „Riiklike maastikuliste, geoloogiliste, botaanilis-zooloogiliste, botaaniliste ja ornitoloogiliste keelualade ja nende piiride kinnitamisest“ (ENSV Teataja 1959, 20, 107) kinnitati keeluala Saka-Ontika-Toila paekallas ning selle piirid. Vabariigi Valitsuse 21. oktoobri 1997. a määrusega nr 200 „Luidja maastikukaitseala ja Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eeskirja ja välispiiri kirjelduse kinnitamine“ moodustati iseseisev Oru pargi maastikukaitseala. Kaitse-eeskirja muudeti Vabariigi Valitsuse 16. juuni 1999. a määrusega nr 198 „Vabariigi Valitsuse 21. oktoobri 1997. a määruse nr 200 „Luidja maastikukaitseala ja Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eeskirja ja välispiiri kinnitamine“ muutmine“. Vastavalt looduskaitseaduse § 91 lõikele 1 kehtivad enne selle seaduse jõustumist kaitse alla võetud kaitsealade ja kaitstavate looduse üksikobjektide kaitseks kehtestatud kaitse-eeskirjad ja kaitsekord seni, kuni looduskaitseaduse alusel kehtestatakse uued kaitse-eeskirjad. Seega ei võeta määrusega kaitse alla uut ala, vaid muudetakse olemasoleva kaitstava loodusobjekti välispiiri ning kehtestatakse uus kaitse-eeskiri.

Vabariigi Valitsuse määruse eelnõu on ette valmistanud Keskkonnaameti Viru regiooni kaitse planeerimise spetsialist Aire Virve, arvestades Saima Jürmanni ekspertarvamusega. Alates 2009. aasta detsembrist koordineerib eelnõu menetlemist Keskkonnaameti Viru regiooni kaitse planeerimise spetsialist Triin Amos (tel 733 4163). Nõuetekohast vormistust on kontrollinud Keskkonnaministeeriumi looduskaitse osakonna peaspetsialist Marika Erikson (tel 626 2880). Eelnõu keeletoimetaja oli Enel Ormus (tel 626 2906) ja eelnõu õigusekspertiisi on teinud õigusosakonna jurist Merike Laidvee (merike.laidvee@envir.ee).

2. Eelnõu sisu

Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eesmärk on kaitsta elustiku mitmekesisust, säilitada maastiku ilme ning ajalooliselt kujunenud planeeringu, dendroloogia, kultuuriloo, ökoloogia, esteetika ja puhkemajanduse seisukohalt väärtuslik puistu ja aiakunsti hinnalised kujunduselemendid koos nende edasise kasutamise ja arendamise suunamisega; samuti elupaigatüüpi, mida EÜ nõukogu direktiivi 92/43 EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku taimestiku ja loomastiku kaitse kohta nimetab I lisas – see on jõed ja ojad (3260 on kaitstava elupaigatüübi koodinumber vastavalt EÜ nõukogu direktiivi 92/43 EMÜ I lisale) ning II lisas nimetatud liigi – jõesilmu (*Lampetra fluviatilis*) ja II kaitsekategooria liigi – põhja-nahkhiire (*Eptesicus nilssonii*) elupaiku. Oru pargi maastikukaitsealal on Pühajõe kaitsealal asuva lõigu ulatuses (1,2 hektarit) Natura 2000 võrgustikku kuuluv Pühajõe loodusala.

Oru pargi maastikukaitseala loodusväärtuseks on mitmekesine reljeef. Kaitseala hõlmab maastikuelemente Põhja-Eesti panka süüvinud Toila klindilahest ja Pühajõe klindisaarest. Klindilahte suubuv karestikulise sängiga Pühajõgi on rajanud endale ühe kauneima Põhja-

Eesti oru.

Pargil on suur ajaloolis-kultuuriline ja dendroloogiline väärtus. Park on rajatud tuntud arhitekti Georg Kuphaldi planeeringu järgi aastatel 1897–1901. Maastikupargi planeering on põhijoontes koos pargi rajatiste – sildade, lossiaia väravate, lossiaia, vaatepaviljoni, tiikidega – taastatud. Pargis kasvab enam kui 300 taksonit puittaimi.

Looduse ja ajaloo väärtuste tutvustamisel on Oru park aastakümneid olnud rahvaürituste korraldamise paik.

Kaitseala maa- ja veeala on eelnõu kohaselt planeeritud ühte piiranguvööndisse.

Kehtiva kaitse-eeskirja kohaselt jaguneb maastikukaitseala kaheks piiranguvööndiks, millede režiim erineb vaid selle poolest, et Pargi piiranguvööndis Pühajõe paremkaldal on sadamate ja teiste veeliikluse korraldamiseks ettenähtud rajatiste ehitamine keelatud. Kaitse-eeskirja eelnõu § 5 sätestab ehitamise keelu ilma kaitseala valitseja nõusolekuta, millega muutub praeguse Pargi piiranguvööndi kaitse režiim leebemaks sadamate ja teiste veeliikluse korraldamise rajatiste ehitamise osas, ning ühtlasi kaob erinevus kahe piiranguvööndi režiimis. On teada, et enne II maailmasõda oli väikepaatidel Pühajõe suudmes, sh paremkaldal randumisvõimalus, mistõttu kaitse-eesmärkidega kooskõlas olev piiratud arendustegevus on selles osas võimalik. Eeltoodust tulenevalt on otstarbekas ühe piiranguvööndi moodustamine kahe asemel.

Kaitse-eeskirja kohaselt on inimestel lubatud viibida kogu kaitsealal, korjata marju ja seeni.

Telkimine ja lõkketegemine on kaitsealal lubatud ainult kohtades, mis on selleks ettevalmistatud ja mille kaitseala valitseja on tähistanud. Telkimise ja lõkketegemise piirangud on kehtestatud, et tagada pargimaastikule iseloomuliku esteetilise ilme säilimine ning vähendada tuleohtu ja tallamisest tulenevaid kahjustusi muruplatsidel. Eramaal on lõkketegemine ja telkimine lubatud omaniku loal.

Kuni 50 osalejaga rahvaürituste korraldamine on lubatud selleks ettevalmistamata kohtades. Rohkem kui 50 osalejaga rahvaürituste korraldamine selleks ettevalmistamata kohtades on lubatud üksnes kaitseala valitseja nõusolekul. Kuni 50 inimesest koosnevad grupid on kõrge külastatavusega Oru pargis tavapärane hulk (nt bussitaisi turiste läbisõidul), kelle liikumine ei ületa pargikoosluse taluvuspiire.

Kaitseala teedel on lubatud jalgrattaga sõitmine. Sõidukiga ja maastikusõidukiga sõitmine on lubatud kaitseala valitseja nõusolekul. Selle piirangu kehtestamise põhjuseks on Oru pargi suur külastatavus, sealhulgas autoga külastajate hulk. Parki läbivad teed on kitsad ja vastassuunas üksteisest mööduvad sõidukid kahjustavad paratamatult tee kõrval asuvat pinnast ja taimkatet ning seavad ohtu jalgsi liikujad. Parkimine on lubatud kaitseala valitseja tähistatud kohtades. Sõidukitele on olemas tähistatud parklad.

Sõidukiga ja maastikusõidukiga sõitmine kaitseala valitseja nõusolekuta on lubatud järelevalve- ja päästetöödel, kaitseala valitsemise ja kaitse korraldamisega seotud töödel, kaitseala valitseja nõusolekul teostataval teadustegevusel ning olemasolevate liinirajatiste hooldamiseks vajalikel töödel. Erisus valitseja nõusolekuta maatulundusmaal metsamajandustöödel või põllumajandustöödel sõitmiseks ei ole põhjendatud, sest kaitseala ei hõlma maatulundusmaal asuvat metsamaad ega haritavat põllumaad.

Veesõidukitega sõitmine kaitseala veealal pole kaitse-eeskirjas reguleeritud, sest ujuvvahendite tekitatud lainetus kahjustaks madalaveelise Pühajõe ja pargitiikide põhjataimestikku ja kaldaid. Kaitse-alale laieneb looduskaitse seaduse § 31 lõike 2 punktis 10 sätestatud üldine ujuvvahenditega sõitmise keeld.

Jahipidamine on lubatud ulukite arvukuse piiramise eesmärgil kaitseala valitseja igakordsel nõusolekul. Regulatsioon on vajalik kobraste arvukuse tõusu tõttu, kes tekitavad kahjustusi ka Oru pargis.

Vastavalt kehtivatele õigusaktidele on Pühajõel keelatud kutseline kalapüük ning sellega on tagatud kaitse-eesmärgiks oleva jõesilmu soodsa seisundi säilimine, kuna silmupüügiks kasutatakse vaid kutselisel kalapüügil lubatud püügivahendeid. Lõhe, jõeforelli, meriforelli ja harjuse kudemis- ja elupaigana kinnitatud Pühajõgi on reostatuse tõttu oma suure kalandusliku väärtuse minetanud (ka 2009.a seirepüükide põhjal hinnati seisund halvaks). Kalavarude hea seisundi taastamine ja säilitamine ning kalavaru säästva kalapüügi korraldamine toimub kalapüügiseaduse ja selle alamaktide alusel. Eeltoodust tulenevalt ei ole kaitse-eeskirjaga kalapüügikeelu, nagu ka kalapüüki reguleerivatest õigusaktidest erineva regulatsiooni sätestamine põhjendatud.

Keelatud on looduslike veekogude kallaste kahjustamine ja maavara kaevandamine. Kalda liigne tallamine ja kahjustamine võib põhjustada pinnase erosiooni vette ja kahjustada Pühajõge ja selle hüdrokeemilist seisundit. Pühajõgi kogu kaitseala ulatuses kuulub EÜ nõukogu direktiivi 92/43 EMÜ elupaigatüüpi jõed ja ojad (3260), mille soodsa seisundi tagamine on kaitseala kaitse-eesmärgiks.

Ilma kaitseala valitseja nõusolekuta ei ole lubatud muuta katastriüksuse kõlvikute piire ja kõlvikute sihtotstarvet, koostada maakorralduskava ja teostada maakorraldustoiminguid, muuta veekogude veetaset ja kaldajoont ning rajada uusi veekogusid, mille pindala on suurem kui viis ruutmeetrit, kui selleks ei ole vaja anda vee erikasutusluba, ehitusluba või nõusolekut väikeehitise ehitamiseks, kehtestada detailplaneeringut ja üldplaneeringut, anda nõusolekut väikeehitise, sealhulgas lautri või paadisilla ehitamiseks, seada projekteerimistingimusi ja anda ehitusluba ning kasutada biotsiide ja taimekaitsevahendeid. Piirangud on vajalikud ala kaitsmiseks seatud eesmärkide täitmisel.

Kaitsealal on ajaloolisele pargile iseloomuliku maastikuilme ja liikide mitmekesisuse säilitamiseks vajalik heina niitmine, puu- ja põõsarinde kujundamine ja harvendamine ning vaadete avamine.

Oru pargi maastikukaitseala pindala on 74,70 hektarit, sellest eramaad 0,65 hektarit, riigimaad 3,59 hektarit ning jätkuvalt riigi omandis olevat maad 71,11 hektarit. Kaitseala pindala oli seni 75,37 hektarit – seega on välispiiri korrigeerimise tõttu kaitseala pindala vähenenud. Maakasutuslik situatsioon Oru pargiga piirnevatel aladel on võrreldes praegu kehtiva kaitse-eeskirja koostamisega enam kui 10 aastat tagasi oluliselt muutunud. Tänu kinnistute katastrisse kandmisele on kaitseala piiri võimalik piiritleda olemasolevate katastriüksuste kaudu. Samuti on võimalikuks muutunud piiritlemine GPS-tehnoloogiat kasutades ning välispiiri ei pea enam kirjeldama ainult looduses äratuntavate objektide kaudu. Muudatused vähendavad kaitseala pindala 0,97 hektari võrra. See on tingitud uue piiri loogilisest kulgemisest mööda piirnevate kinnistute piire ja ei kahanda kaitseala kui terviku väärtust. Kaitseala hõlmab 1,22 hektari ulatuses Natura 2000 võrgustikku kuuluvat Pühajõe loodusala, mille pindala kaitseala piirimuudatuste tõttu ei muutu.

Uues kaitse-eeskirjas on tehtud põhimõtteline muudatus: välja on jäetud kaitseala piiranguvööndis sadamate ja teiste veeliikluse korraldamiseks ettenähtud rajatiste ehitamist keelav säte. Toila sadama kinnistu (80201:001:0513) kogu ulatuses kaitsealast väljaarvamine

ei ole põhjendatud, kuna tegu on ajalooliselt, looduslikult ja geograafiliselt ülejäänud pargiga seotud tervikliku alaga, millel kavandataval arendustegevusel on oluline mõju nii looduskeskkonnale kui ka pargimaastiku visuaalsele väärtusele. Kaitseala valitseja nõusolekul on nimetatud kinnistul võimalik tagada optimaalsed lahendused looduskaitse ja arendushuvide vahel kaitse-eesmärke kahjustamata.

Võrreldes kehtiva kaitsekorraga on leevendatud nii jahipidamise kui kalapüügi piiranguid.

Lähtudes vajadusest viia transiitliiklus Oru pargist välja, on õgvendatud kaitseala länepiiri ja põhjapiiri kavandatava tee kaitsevööndi ulatuses, eesmärgiga soodustada sadamat teenindava kahe-suunalise ümbersõidutee rajamist kaitsealast väljapoole. Pargist lääne pool asuval u 1,5 hektari suurusel maa-alal, mis uue piiri järgi jääb kaitsealast välja, loodusväärtusi ei asu. 1997. aastal oli selle ala kaitsealasse piiritlemine paratamatu, sest puudusid paremad piiritlemisvõimalused.

Kaitseala kaitsekorra väljatöötamisel on arvestatud kaitsealal esinevaid loodusväärtusi ja kaitseala tsoneeringu ning kaitsekorra kohta koostatud ekspertarvamust. Kaitse-eeskirjaga kehtestatavad piirangud on sätestatud ulatuses, mis tagavad kaitsealal esineva liigi ja loodusliku elupaiga ning ajaloolise pargimaastiku looduslike ja ajalooliste väärtuste soodsa seisundi. Leebem kaitsereežiim seaks ohtu kaitseala eesmärkide saavutamise ja loodusväärtuste säilimise.

3. Maaomanike seisukohad

Oru pargi maastikukaitseala territooriumil asuvate kinnistute pindala ja otstarve:

Maaüksus	Pindala, ha kokku	Kaitsealal	Otstarve
1. Kaldaaluse 80201:001:0323	1,806	0,652	Eramaa, ASBALT-KOMZSERVICE
2. Kooli 80201:001:0467	4,484	0,254	Sotsiaalmaa, Toila vald
3. Merepuiestee 20 80201:001:0513	3,12	0,536	Tootmismaa, Toila vald
4. Merepuiestee 11 80201:001:0486 (väravaputka)	0,248	0,248	Sotsiaalmaa, Toila vald
5. Merepuiestee 13 80201:001:0477 (laululava)	1,736	1,736	Sotsiaalmaa, Toila vald
6. Merepuiestee 14 80201:001:0470 (valge maja)	0,639	0,639	Sotsiaalmaa, Toila vald
7. Merepuiestee 16 08201:001:0518	0,118	0,118	Tootmismaa RMK
8. Oru tänav 80206:001:0324	1,183	0,061	Transpordimaa Toila vald

Vastavalt looduskaitseseaduse § 9 kohasele kaitse alla võtmise menetlusele algatas Ida-Virumaa keskkonnateenistus Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eeskirja uuendamise ning

teavitas kaitsekorra uuendamisest ja piiride korrigeerimisest Ametlikes Teadaannetes 17. mail 2007, ajalehes Postimees 22. mail 2007 ja maakonnalehes Põhjarannik 23. mail 2007. Kaitse-eeskirja eelnõu avalik väljapanek toimus 28. maist kuni 15. juunini 2007 Ida-Virumaa keskkonnateenistuses ja Toila Vallavalitsuses. 15. juunil 2007 avaldas Toila Vallavalitsus soovi avaliku arutelu korraldamiseks, mis toimus Ida-Virumaa keskkonnateenistuses 5. juulil 2007. Avalikul arutelul avaldatud ettepanekud ja arvamused on kokkuvõtlikult esitatud järgmises tabelis.

Vastuväite, arvamuse, seisukoha esitaja ja aeg	Märkuse sisu	Tulemus
Toila vallavalitsus, 15.06.2007 nr 6.4-4.1/649	Kaitseala kaitsekorra § 4 lõike 5 kohaselt on kaitsealal lubatud rahvaürituste korraldamine selleks ettevalmistamata kohas kuni 50 inimesele. Samas ei ole selgitatud rahvaürituse mõistet ega piirmäär 50 inimest kehtestamise asjaolusid. Maastikukaitsealal korraldatavad pulmarituaalid ning ekskursioonid ületavad reeglina seda piiri. Teeme ettepaneku moodustada maastikukaitsealal piiranguvööndid analoogiliselt kehtiva kaitse-eeskirjaga, arvestades alal väljakujunenud kasutusaktiivsust ning kehtestades realselt toimivad piirangud.	Avalikul arutelul täpsustati rahvaürituse mõistet ning piirmäär kehtestamise asjaolusid. Rahvaürituseks ei saa lugeda enam kui 50 inimese pargi lühiajalist külastamist. Eeskirja eelnõu punkti ei ole vaja muuta, kuna üle 50 inimesega rahvaürituse korraldamist ei ole vaja kooskõlastada, kui see toimub selleks ettevalmistatud kohas. Eeskirja eelnõu järgi ei pea kaitseala valitseja ettevalmistatud kohta tähistama. Piirmäär 50 inimest on parkides tavaline lahendus (määratud kaitsealuste parkide, arboretumite ja puistute kaitse-eeskirjas). Suurem külastajate hulk ei mahu enam korruga liikuma radadele ja võib kahjustada pargimaastikku, mistõttu on suurema rahvahulgaga ürituse korraldamiseks on vajalik valitseja luba.
Toila vallavalitsus, 15.06.2007 nr 6.4-4.1/649	Ettepanek arvata sadamast läänes olev kaldajärsaku alune maa-ala, s.o sadamasse kulgeva tee parempoolne osa, kaitsealast välja. (Alal paiknesid möödunud sajandil hooned ning müügipaviljonid. Aastatetagune hoonestus kinnitab paiga sobivust puhkemajanduse arendamiseks).	Sadamasse kulgev tee on ajalooliselt ja looduslikult olnud väga sobiv pargi piiritlemiseks. Arvestades maastikukaitseala looduslikke väärtusi (mitmekesisest reljeefi mitmesuguste maastikuelementidega) ning pargi terviklikkuse huve, ei ole põhjendatud nimetatud ala välja jätmine. Samuti ei keela piiranguvöönd puhkemajanduse arendamist.
Toila vallavalitsus,	Ettepanek: kuna kaitseala	Sadama kinnistu osa on

<p>15.06.2007 nr 6.4-4.1/649</p>	<p>kaitse-eesmärk on ajaloolise väärtuse ja mitmekesise reljeefiga pargimaastiku kaitse, arvata analoogselt Rareti kinnistuga kaitsealast välja Sadama kinnistu, arvestades, et nende maade väljajätmine ei kahjusta pargi kui terviku ilmet (sadamaga piirnevas osas viia kaitseala piir kokku sadama kinnistu piiriga).</p>	<p>ajalooliselt kuulunud pargi koosseisu ning on pargi jaoks visuaalselt oluline element. Erinevalt kehtivast eeskirjast ei ole eelnõu järgi piiranguvööndis keelatud sadamaehitiste rajamine ja rekonstrueerimine, mistõttu sadama kinnistu väljajätmine ei ole põhjendatud.</p>
<p>Toila vallavalitsus, 15.06.2007 nr 6.4-4.1/649</p>	<p>Ettepanek: Oru parki läbiv tänav Merepuiestee on arvatud kaitseala koosseisu. Vastavalt kaitse-eeskirja § 4 lõikele 5 on sõidukitega sõitmine piirangualal lubatud kaitseala kaitse korraldaja nõusolekul. Samas ei ole viidatud regulatsioonile, mis nõuab kaitseala kaitse korraldaja nõusoleku taotlemist ja lubade menetlemist. Teeme ettepaneku arvata kaitseala piiridest välja Merepuiestee, sh tee piiranguvöönd.</p>	<p>Tee väljaarvamine ei ole põhjendatud. Kaitsealal sõitmist reguleerib § 4 lg 5. Nõusolekuna tuleb käsitleda kaitse korraldaja (kaalutusotsuse põhjal) antud lubasid.</p>
<p>Toila vallavalitsus, 15.06.2007 nr 6.4-4.1/649</p>	<p>Ettepanek: Karuväravatest idas oleval rohumaal on loodud tingimused telkimiseks ja lõkkeitsemiseks. Hooajal on maa-ala telkijate, sageli autokaravaniga puhkajate aktiivses kasutuses. Karuvärava parkla on puhkepäeviti sõidukitest valdavalt hõivatud, kaasa arvatud juurde viiva maantee ääred. Arusaamatuks jääb nimetatud parkla ning rohumaal arvamise kaitseala piiridesse, arvestades kaitse-eeskirjas sätestatud keeldu</p>	<p>Karuvärava parklat ning sellest idas asuvat rohumaad ei ole vaja kaitsealast välja arvata. Eeskirja eelnõu järgi on kaitsealal lubatud telkimine ja lõkkeitsemine kaitseala valitseja nõusolekul selleks ettevalmistatud ja tähistatud kohtades, seega on vajalik vaid koha ettevalmistamine ja tähistamine. Samuti on lubatud sõidukiga sõitmine kaitseala valitseja nõusolekul. Karuvärava parkla on parkimiseks ette valmistatud ja tähistatud. Eraldi piiranguvööndi moodustamiseks ei ole vajadust.</p>

	<p>mootorsõidukitega liiklemise kohta kaitseala piires. Teeme ettepaneku viia parkla ning Karuvärvatest idas olev rohumaa kaitseala piiridest välja. Alternatiiv on mainitud piiranguvööndi kehtestamine.</p>	
--	---	--

4. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Oru pargi maastikukaitseala kaitsekorra kavandamisel on lähtutud looduskaitseaduses esitatud nõuetest ning arvestatud vastavust Euroopa Ühenduse õigusele, eelkõige EÜ nõukogu direktiivile 92/43 EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku taimestiku ja loomastiku kaitse kohta. Kaitseala veeala – Pühajõgi on Vabariigi Valitsuse 5. augusti 2004. a korralduse nr 615-k „Euroopa Komisjonile esitatav Natura 2000 võrgustiku alade nimekiri“ lisa 1 punkti 2 alapunkti 338 kohaselt määratud Natura 2000 võrgustiku alaks.

5. Määruse mõju ja rakendamiseks vajalikud kulutused

1. jaanuaril 2009. a jõustunud maamaksuseaduse § 4 lõike 2 kohaselt makstakse kaitseala piiranguvööndis maamaksu 50% maamaksumäärast. Sellest lähtuvalt korrigeeritakse valdade eelarvesse laekuva ja riigi eelarvest kompenseerimist vajava maamaksu suurust. Määruse jõustumisel Toila Vallavalitsusele laekuv maamaks muutub ligikaudu 200 krooni võrra, kuna kaitsealalt arvatakse välja 3320 m² ulatuses eramaid.

Määruse jõustumine ei too kaasa organisatsioonilisi muudatusi.

Vastavalt looduskaitseaduse §-le 20 on maaomanikel pärast kaitse-eeskirja kinnitamist õigus algatada kinnisasja, mille sihtotstarbelist kasutamist ala kaitsekord oluliselt piirab, riigile omandamist kinnisasja väärtusele vastava tasu eest.

Kaitseala kaitse-eeskirja menetluse ajal ei ole laekunud ettepanekut maa riigile omandamise kohta.

Määrus jõustub üldises korras.

6. Eelnõu kooskõlastamine

Oru pargi maastikukaitseala kaitse-eeskirja on heaks kiitnud Ida-Viru Maavalitsus ja Toila vallavalitsus. Eelnõu on kooskõlastatud teiste ministriumidega e-Õiguse kaudu.

(allkirjastatud digitaalselt)

Helir-Valdor Seeder
Põllumajandusminister
Keskkonnaministri ülesannetes